

Festivalové centrum Liberecký zámek Felberova 1/2

Akreditace, Festival Shop,
Info Point, Festival Café
8.30 – 20.00

Covid testovací místo
9.00 – 19.00

Výstavy a instalace

Myši patří na výstavu
10.00 – 18.00

Loutky a kompletní scény z nového českého celovečerního filmu *Myši patří do nebe* (režie Denisa Grimmová a Jan Bubeníček).

Extra tipy na speciality, které festival nabídne jen jednou

Náhodná bujnost průsvitného vodního rébusu

Jen jednou v Kině Varšava uvedeme skutečnou lahůdku z ranku současné celovečerní animace - L. A. Times jej popisují jako „surreální noirový film připomínající retro futurismus Alphaville“ a ve Variety o něm mluví jako o filmu, který je „tak energický a plný života, jak se o to drtivá většina animovaných filmů ani nepokouší.“

Zbojník Jurko

Zkuste stihnout jedinou projekci „oprášené slovenské klasiky“ od Viktora Kubala zdigitalizovanou Slovenským

Projeďte festival tramvají!

Putujte po festivalových místech tramvají a na linkách 2 a 3, z Nádraží až do Lidových sadů, využijte zvýhodněné festivalové jízdné: Celodenní jízdenka je za 25 Kč, týdenní jízdenka je za 120 Kč. K zakoupení ve festivalových místech: Zámek, Náměstí Dr. E. Beneše, Kino Varšava, Lidové sady, Cinema City nebo na informacích Dopravních podniků na Fügnerce.

Aplikace

Kompletní festivalový program neustále k dispozici, detailní přehled filmů včetně termínů a místa projekce, mapa festivalových míst s navigací, rezervace vstupenek, osobní kalendář, festivalové novinky...

Alexandra Májová: VTIPinky
10.00 – 18.00

Výstava humorných inkoustových perokreseb z let 2018-2021 vycházejících z různých slov.

„ani“ – 20 let festivalu
animovaných filmů
10.00 – 18.00

20 roků animace, 24 plakátů, 24 výtvarných provedení, 3 města, 1 myšlenka.

INITI – INVADERZ
10.00 – 18.00

INITI Playground je velkoplošná interaktivní herní platforma, která podporuje aktivní pohyb, sociální interakci a důležitost příběhu díky propojení reálného a virtuálního světa.

Vojtěch Domlátil: Svítání
10.00 – 18.00

Světelná prostorová meditace. Vrstvené vybraných abstraktně přírodních fází z filmu Ráno. Hloubka vrstev, hloubka zrcadlení. Meotarová galerie Anifilmu.

Oz animation:
tvarovatelný vizuál
10.00 – 18.00

Skutečné ukázky - útržky výjevů, které můžete jinak vidět jen ve zblázněném pohybu ve festivalové zhlávce, kterou vytvořili Eliška a Lee Ozovi.

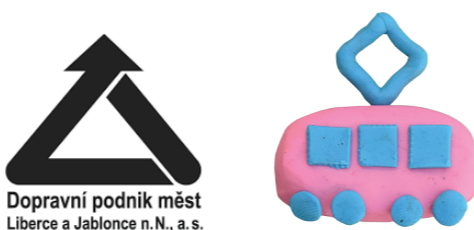
Game zóna
Infinite VR Exhibition
Brainz VR Cinema
10.00 – 18.00

Na Půdě aneb Kdo má dneska narozeniny?

Díky festivalu ve Varšavě po dekadách zazní zvuk 35mm promítačky, vedle krátkých filmů Edgara Dutky, dojde k analogovému oživení kina i při jediném uvedení jedinečné Bartovy a Dutkovy Půdy.

Tokijští kmoťři

Klasiku Satošioho Kona netřeba fajnšmekrům příliš představovat, ale Anifilm ji uvede v novém překladu a anglickém dabingu s transgender herečkou Shakinou Nayfack v hlavní roli!

Anifilm 2021 LIBEREC

FESTIVALOVÝ
DENÍK
STŘEDA
23. 6. 2021

Edgar Dutka: Současné české animaci chybí dramaturgové

Cenu za celoživotní přínos animovanému filmu si včera ze slavnostního zahájení festivalu odnesl vysokoškolský profesor, spisovatel, scénárista, režisér a dramaturg Edgar Dutka, který se v průběhu své pestré kariéry autorsky podílel na více než 43 animovaných filmech. Mnohé z nich byly oceněny na významných filmových festivalech, včetně snímku *Konec krychle*, jež získal Cenu filmové poroty v Cannes. O své cestě k animaci a staronovém projektu *Golem*, na němž v průběhu posledních desetiletí spolupracoval s Jiřím Bartou, se rozprávěl v následujícím rozhovoru.

Mnozí vás znají jako výjimečného spisovatele, scénáristu, dramaturga - mnoho rozhovorů, které jste absolvoval, se často týkají právě vaší literární zkušenosti. Mě by však zajímalo, jak jste se úplně poprvé dostal k animaci? K animaci jsem se dostal jako slepý k houslím. Původně jsem chtěl být spisovatel, v triadvaceti jsem napsal knížku *U útulku 5*, o které jsem si myslel, že je dobrá, ale nemohla vyjít, protože má matka byla za minulého režimu politikou vězenkyní a navíc utekla za kopečky. Přihlásil jsem se na scenáristiku a dramaturgii na FAMU, protože to mělo k literatuře blízko. Po absolutoriu jsem se stal členem Scenáristického oddělení Barrandov, nicméně po roce mě Ludvík

Toman vyloučil (opět z kádrových důvodů). Nicméně profesor Vladimír Bor můj absolventský scénář *Bláznivý čáp* přinesl na svou skupinu Šebor-Bor a byl zařazen do realizačního plánu. Až do Austrálie, kde jsem byl navštívit svou matku, mi došel jeho dopis, že pokud chci, aby se scénář realizoval, musím se vrátit.

A vrátil jste se?

Ano, jenomže poměry mezitím potemněly a můj scénář byl z realizace vyřazen. Naštěstí jsem se tehdy náhodou doslechl, že hledají dramaturga ve Studiu animovaného filmu. Aniž bych o tom věděl víc, šel jsem se zeptat a vzali mě. Ukázalo se, že dramaturg se všem tvůrcům hodil,

protože všichni byli výtvarníci a režiséři, ale potřebovali někoho, kdo by jim pomohl se zakázkovými scénáři pro televizi a brzy na to i s jejich tvorbou pro kina. Během jednoho roku jsem se stal vyhledávaným dramaturgem animovaného filmu. Po roce už jsem psal vlastní scénáře a dělal jsem dramaturga i scénáristu najednou. Práce se mi začala líbit a vše by šlo hladce, s jedinou výjimkou - nesměl jsem pracovat na koprodukčních filmech za německé marky a mohl jsem jezdit na festivaly jen do socialistických zemí. Správně bych neměl být zaměstnán v kultuře vůbec, ale ředitelem byl Kamil Pixa, ostřílený plukovník STB, který si to mohl dovolit. Paradox doby! V těchto letech jsme po světě sbírali

[Pokračování rozhovoru >](#)

Tipy na dnešní den

Malý upírek

14.00, Lidové sady – sál ČT

Fenomenální kreslíř Joan Sfar má na svém kontě řadu komiksů. Roli režiséra si vyzkoušel, když před lety převedl na filmové plátno svůj úspěšný komiks *Rabínův kocour*. Stejně příznivý osud potkal i jeho komiksovou sérii *Malý upírek*. Napíná podívaná pro celou rodinu, v níž nechybí převrácení pohádkových a hororových stereotypů, byla nominovaná na cenu César a v loňském roce soutěžila na festivalu v Annecy.

Darwin si vzal dovolenou

15.00, Kino Varšava

Vladimír Jiránek, Václav Mergl, ale také třeba Paul Bush. To jsou někteří tvůrci, zastoupení v programu krátkých filmů, které spojuje téma evoluce. Autoři reflektují evoluční vývoj, v němž se během posledních dekád „něco pokazilo“, každý po svém - vážně či nevázně, pomocí ironie, grotesky či absurdity. Program žánrově, výtvarně i technologicky různorodých filmů je součástí tématu Planeta A.

Celovečerní filmy v procesu

17.00, Knihovna

Vyhledávaným program na festivalech bývají tzv. Works in progress. Které filmy se právě vyvíjejí, připravují, natáčí nebo dokončují? Anifilm dnes nabízí unikátní příležitost: nahlédnout do konkrétní fáze výroby a přímo od tvůrců se dozvědět, jak to vypadá z připravovaných českými celovečerními filmy *Golem* a *Mloci*. Za *Golem* stojí režisér Jiří Barta a scenárista Edgar Dutka, laureát letošní Ceny za celoživotní přínos animovanému filmu.

nejméně deset významných festivalových cen ročně. A já psal scénáře pro mladé výtvarníky, např. pro Dášu Doubkovou (*Křesadlo*), ale výborně se mi psalo i pro Zdeňka Smetanu (*Všehochlup, Konec krychle* nebo *Drátovat, flikovat*). Ale když začal točit *Malou čarodějnici*, potkal jsem se s Jiřím Bartou a s ním spolupracuji dodnes a rád.

Co pro vás svět animace znamenal tehdy - za dob komunistického režimu, a nyní?

Jak jsem už naznačil, na začátku šlo o holé živobytí, ale záhy jsem výtečně využil své dramaturgické vzdělání. Nebýt změny režimu, tak jsem tam dodnes. Nový ředitel Krátkého filmu všechny dramaturgy propustil, že si je bude najímat na jednotlivé projekty. V tu chvíli jsem pochopil, že pro mě je to konec. Naštěstí probíhal konkurz na pedagoga scenáristiky a dramaturgie na FAMU a tam jsem to dotáhl až na profesora a simultánně jsem přednášel i dějiny české a světové animace (a to i na UMPRUM a na Filmové vědě UK), což mě velice bavilo. Dokonce jsem pro ten předmět napsal dvojí skriptu z dějin animace. Nakonec jsem učil externě zahraniční studenty na Erasmu. Když se loni výuka přesunula do on-line režimu, pochopil jsem, že mi odzvonilo. Ale neskončil jsem. Nedávno jsem zrovna odevzdal do Státního fondu kinematografie scenáristický přepis své knížky ke hranému filmu, *U útulku 5*. A s Jiřím Bartou a novým produkčním Vladimírem Lhotákem pokračujeme na staronovém projektu *Golem*, na kterém jsme strávili řadu let a nyní čekáme, zda do toho s námi půjdou zahraniční koproducenti. Třeba to konečně vyjde!

Foto: René Volfík

Jak jste sám zmiňoval, na mnoha animovaných filmech jste se podílel jako scénárista - co je pro vás osobně při tvorbě scénáře animovaného filmu nejdůležitější? Existují podle vás dramaturgická pravidla, která je u animace třeba dodržovat vždy, nebo je to podle vás relativně volná disciplína?

Pro animovaný film platí v podstatě stejná základní pravidla jako pro film hraný - Aristotelova poetika. Nyní existuje řada různých verzí a rozšíření této poetiky, ale princip je stále stejný. Nedávno jsem se díval na nové animované filmy, které často vypadají jako čirý happening. Škoda té práce, troška dramaturgie by jim neškodila. Ale mluvit jim do toho nebudu. Za našich časů jsme byli ve světě oceňováni, že našim filmům bylo rozumět, že měly hlavu a patu a hlavně jasnou myšlenku. Čím hlubší myšlenka, tím lepší - to je základem každého animovaného filmu. Pusťte si Švankmajerovy kraťasy nebo na internetu film Chucky Gambla *Shadow puppets* a uvidíte, jakou silou dokáže vládnout animovaný film.

Vy sám jste ve svých knihách zpracovával složitá, dost osobní témata, v animaci jste se naopak od autobiografičnosti a politických témat většinou držel dál, a to i po pádu revoluce. Proč?

My jsme se s Jiřím Bartou věnovali politickému tématu ve filmu *Klub odožených* (1989), jenž byl o lidech, kteří nesouhlasili se sovětskou invazí v Československu a po prověrce byli na minutu vyvrženi ze své profese na okraj společnosti (podobné téma má Švankmajerův zdánlivě čistě surrealistický snímek *Tma, světlo, tma*). Jinak během komunismu byly filmy o vážných tématech logicky tabu.

V době totality tu panovala politická cenzura, která mnoho filmů často nesmyslně zničila nebo vůbec jim nedovolila vzniknout. Tvůrci se tak často uchýlili ke komunální satíře (v tom vynikali zejména Bulhaři) nebo k neškodným výtvarným námětům či pohádkám. Ale i ty občas podléhaly nesmyslnému krácení. Kupříkladu když jsme točili *Děvčátko se sirkami* (rež. Milada Kačenová), v původním filmu se prolínaly hrané a animované scény. Šlo o variaci Andersonovy pohádky, kdy děvčátko pochází z bohaté rodiny a materiálně má vše, co by si mohlo přát, ale strádá psychicky. Jenže skoro všechny hrané pasáže jsme z hotového filmu museli vystříhnout, protože tam měl hrát náš produkční, kterého Kamil Pixa neměl rád, a z původní myšlenky filmu ve výsledku nezbylo nic.

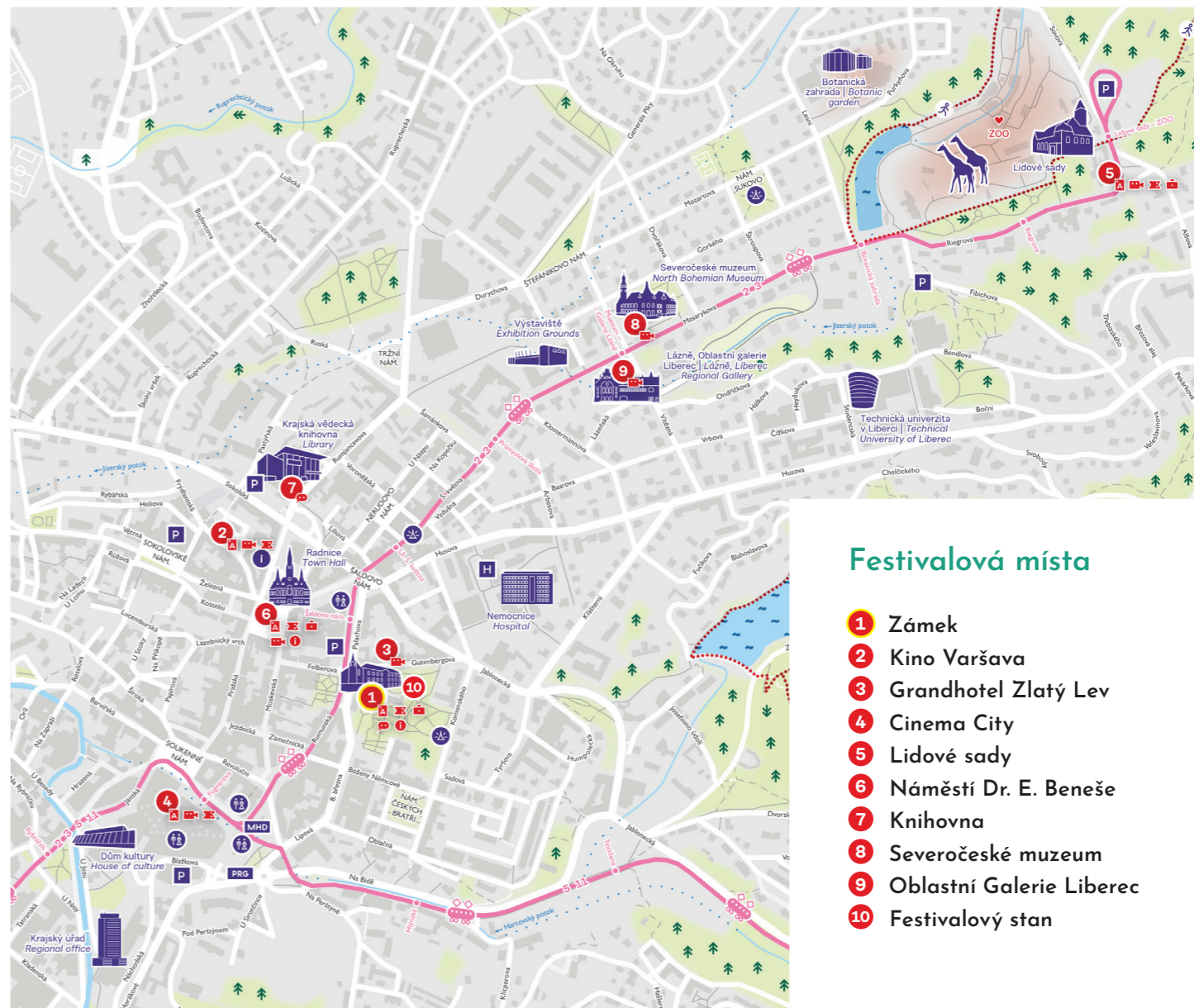

Vy jste předtím krátce zmínil svůj názor na současnou animovanou tvorbu. Máte pocit, že nová vlna české animace, jak se o ní v poslední době nejčastěji mluví, je oprávněný termín?

Určitě vzniklo několik opravdu dobrých filmů, jako např. *Dcera Darii Kashcheevy*, ale dohromady takových bude jen pár. Řada ostatních je sice krásně nakreslená, ale jsou buď polopatické, absurdní nebo nemají pořádnou stavbu - zkrátka téměř vždy jim něco chybí. To je ale věc, která se v Česku táhne už od devadesátých let, kdy vznikala nová studia, ale nikdo nechtěl platit dramaturgy. V současné animaci chybí dramaturgové, kteří tvůrcům řeknou upřímně, že jejich námět za tu jejich práci nestojí nebo že je třeba krapet přidat. Mluvit o nové vlně se mi zdá trochu předčasné - až bude takových zdatilých filmů řečneme dvacet nebo víc, tak to nejen my, ale svět bude moct pyšně nazvat novou vlnou. Já bych byl velmi rád, aby se tak stalo. Bohužel musíme počítat s faktem, že mnoho nesmírně talentovaných animátorů se dnes i v budoucnosti bude věnovat počítačovým hrám nebo rovnou reklamě. Ale také je možné, že jeden z nich (podobně jako Chuck Gamble) dostane chuť si natočit animovaný film a tím strhne ostatní.

...

Celý rozhovor na www.anifilm.cz.

Festivalová místa

- 1 Zámek
- 2 Kino Varšava
- 3 Grandhotel Zlatý Lev
- 4 Cinema City
- 5 Lidové sady
- 6 Náměstí Dr. E. Beneše
- 7 Knihovna
- 8 Severočeské muzeum
- 9 Oblastní Galerie Liberec
- 10 Festivalový stan

Rudé boty na obzoru

Národní soutěž Český obzor ovládly *Rudé boty*. Snímek Anny Podskalské zvítězil v kategorii studentský film a zároveň získal i cenu napříč všemi kategoriemi pro nejlepší české animované dílo. Nejlepším filmem v kategorii krátký a celovečerní film je *Barevný sen* režiséra Jana Baleje. Cenu za videoklip si odnesla Aliona Baranová se svým klipem *Tančí* k písni Pavla Čadka. Nejlepším tankovým dilem se stala *Radioterapie na Žlutém kopci* režisérky Noemi Valentíny. O výsledcích, které se vyhlášovaly včera na slavnostním zahájení festivalu, rozhodovala Rada animovaného filmu.

Vymáčkni se dnes ve 21h

Prasení se po půlročním domácím vězení vrací do Liberce ve své šesté edici s podtitulem *Vymáčkni se*. Radostí nabitě pásmo desítek tuzemských animátorů bude tradičně doplněno soutěžní sekcí GIF Competition. Jste vítáni dnes o deváté večer v Kině Varšava. Každý autor má čtyři minuty k naplnění libovolným audiovizuálním obsahem. Přidejte své prasečinky do pásma nebo jen přijďte na pivo! *Prasení* organizují a vizuál mu tvoří Mikoš Fišer, Adela Křižovenská, Viktorie Štěpánová a Filip Zatloukal.

Lesy a vody dnes s Diviznou

Dnešní projekce pásma *Lesy, vody, tornáda*, kterou uvádíme od 10 hodin v Lidových sadech (v Experimentálním studiu) je doplněna bonusem: pro zájemce je nachystaná diskuze s lektorem Divizny - Městského střediska ekologické výchovy při ZOO Liberec. V návaznosti na kultovní film *Muž, který sázel stromy* se děti dozvědí, jakou roli hrají stromy na naší planetě. Program je určený dětem od šesti let a je uváděn s předfilmem *Planeta je prga* z dílny ČT:D.

